

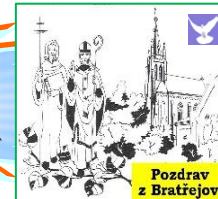
• E.T. Seton: *Protože jsem poznal trýzeň žizně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní* •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav
z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žiznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žiznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života - Jan 4,13-15 ▶ [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník / č. 245

červenec - 2023

Vychází od března 2003 •

• Svatí Cyril a Metoděj uposlechli Boží výzvu a opustili svůj domov, aby přinesli naší zemi Kristovo učení a kulturu národa. Poprosme, aby jejich dílo, pro které se rozhodli přijít na Moravu, nebylo zapomenuto a nezůstalo bez užítku.

Bože našich otců!

- Prosíme tě za našeho papeže Františka a všechny biskupy, přispěj jim na pomoc svou silou.
- Prosíme tě za kněze, kteří zde působí: Posiluj je svým duchem a žehnej jim, aby byli pro naši farní rodinu zdrojem tvého poznání a požehnání.
- Prosíme tě za ty, kdo se starají o tento chrám a za všechny naše věřící, aby byli přínosem pro farnost a život církve.
- Prosíme tě za mládež naší farnosti: dej, aby neztratili víru, kterou získali od svých rodičů a kněží, a hledajícím pomáhej k nalezení pravdy.
- Prosíme tě za nás zde přítomné: požehnej nám a dej, aby se mezi námi, našimi rodinami a příbuznými udržovala vzájemná důvěra, náklonnost a láska.
- Prosíme tě o duchovní povolání: dej, aby na přímluvu svatých Cyrila a Metoděje vzešlo z naší farnosti kněžské nebo řeholní povolání.
- Prosíme tě, aby všichni křesťané toužili dojit k plnosti jedné víry a dokonalosti jedné lásky.
- Prosíme tě, aby ve všech diecézích světa rostla uvědomělá a velkomyslná pomoc misíím a spojení s nimi.
- Prosíme tě za všechny nemocné, zvláště za naše kněze, dej jim zdraví a potřebnou sílu pro jejich službu.
- Přijmi naši oběť za otce Jana Bartoše, který se nejvíce zasloužil o postavení tohoto chrámu, za kněze, kteří zde sloužili a slouží, za všechny dobrodince kostela a za živé a zemřelé farníky.

Bože, děkujeme ti za svaté Cyrila a Metoděje, kteří nám přinesli víru a tvé učení. Vyslyš naše prosby, které jsme zde přednesli, a dej, aby naše farnost byla živým obrazem tvé přítomnosti mezi námi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Kardinál Piacenza: matka každého kněze - dcerou svého syna

Vatikán. V naší sekularizované západní společnosti jsou matky kněží a seminaristů skutečným zdrojem opory a doprovázení svých synů, kteří se vydali cestou duchovního povolání. Tuto zvláštní mateřskou roli mnoha žen na celém světě ocenil kard. Mauro Piacenza. Prefekt kongregace pro klérus tak vůbec poprvé v historii učinil v otevřeném dopise *matkám kněží a seminaristů a těm ženám, které mají vůči kněžím a seminaristům dar duchovního mateřství.*

[List](#) byl zveřejněn o slavnosti Matky Boží Panny Marie na webových stránkách vatikánské kongregace. Kard. Piacenza připomíná rovněž úlohu rodiny při zrodu kněžského povolání. Pro rodinu samu je pak duchovní povolání vlastních dětí nezvratnou novostí, kterou nelze pojmout lidskými měřítky a která vyžaduje od každého člena rodiny opakovanou konverzi. Účast matky na této novosti povolání je něčím zcela ojedinělým. Matka každého kněze se tajemným způsobem stává *dcerou svého syna* a zakouší novou zkušenost mateřství v tichém doprovázení v modlitbě a v oběti vlastního bytí pro synův úřad. Církev hledí na matky kněží s hlubokým díkem a obdivem, uzavírá prefekt Kongregace pro klérus.

/ 4.1.2013

6.7. – Mistr Jan Hus

Dnes si připomínáme Mistra Jana Husa. Tento svědek Kristův, bývá tradičně spojován s důrazem na pravdu s velkým P. Všichni si pamatujeme alespoň to jeho: *protož, věrný křesťane, hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě.* Téma pravdy je stále aktuální. Žijeme ve světě nebývalých technických možností. Elektronická média vytvářejí nebo dokreslují obraz reality, a podstatně ovlivňují náš pohled na svět. Uvědomujeme si moc slova obrazu a výkladu, ale také nedokonalost a víceznačnost našich slov. Cítíme nebezpečí manipulace a zkreslování obrazu skutečnosti.

Potřebujeme pravdu. A na ni odkazuje spolu s dalšími svědky Jan Hus. Pravda: nikdy ji nevládneme. Putujeme za ní, protože ona nás zasáhla. A tato pravda souvisí se skutečností, jak je. A víra ji poznává v Kristu. Vždyť skrze něho byla stvořena veškerá skutečnost. Pravda oslovuje nás všechny. Spojuje věřící i nevěřící. A to je nadějně. Jít za pravdou znamená, učit se zdravé kritičnosti vůči všemu, co se nám předkládá, přemýšlet, ověřovat si a srovnávat informace, nespokojit se s ničím menším než s pravdou. To neznamena nějaké principiální reptalství či nedůvěru, ale spíš

otevřenost vůči skutečnosti, která je vždy větší a krásnější, než jsme schopni pochopit. Zní to možná vznešeně, a přece se to týká taky i našich každodenních věcí. Znamená to, začít se dívat pořádně kolem sebe, naslouchat, vnímat skutečnost, říkat pravdu a taky si nechat říkat pravdu o nás samých. Na nic si nehrát, nazývat věci pravými jmény. A za poznanou pravdou si stát, i kdyby nám to mělo přinést problémy. S pokorou, láskou a taky odvahou. My si můžeme ve své nespokojenosti nad světem a společností zoufat, ale můžeme také něco pozitivního udělat. Aspoň něco malého, s láskou a pokorou říkat a žít pravdu. Učit se to krůček za krůčkem, objevovat její osvobozující moc, a tak ji přinášet do našeho světa. Přeji vám tuto odvahu k pravdě.

/ ThDr. Petr Šandera - brněnský biskup církve československé husitské, Proglas

Aman potrestán — Est 5,1-5;7,2-10

- čtení ze Starého zákona -

Třetího dne se oblékla Ester v královské roucho a zastavila se na nádvoří královského paláce, který byl uvnitř proti královskému domu. Král seděl na svém trůně v zasedací palácově dvoraně proti domovní bráně. Když spatřil královnu Ester stát, zalíbila se jeho očím a vztáhl k ní zlaté žezlo, které držel v ruce. Ona přistoupila a políbila konec jeho žezla. Král se jí otázel: *Co si přeješ, Ester, královno? Jaké je tvé přání? I kdybys prosila za polovici království, bude ti dána.* Ona odpověděla: *Je-li králi libo, prosím, abys přišel dnes ke mně a Aman s tebou na hostinu, kterou jsem připravila.* Král ihned řekl: *Hned zavolejte Amana, ať poslechne Esterina přání.* Král tedy přišel s Amanem na hostinu, kterou jim královna připravila.

Také toho druhého dne řekl jí král, když se rozechřál vínem: *Jaké je tvé přání, Ester, aby ti bylo splněno? Co si přeješ, aby se ti stalo? I kdybys žádala polovici mého království, dostaneš ji.* Ona mu odpověděla: *Jestliže jsem našla před tvýma očima, králi, milost, a je-li ti libo, daruj mi život - za ten tě prosím - a za svůj národ - za ten tě žádám. Neboť jsme prodáni já i můj národ, abychom byli zahubeni, vyvražděni a zničeni. Kéž bychom byli raději prodáni za otroky a otrokyně. Bylo by to snesitelné zlo; plakala bych a mlčela; nyní však máme nepřítel, jehož ukrutnost se přelévá na krále.*

Král Asuerus se otázel: *Kdo je to a odkud má moc, aby směl se odvážit to udělit?* Ester řekla: *Náš protivník a nepřítel je tento zloduch Aman.* Ten, jak to uslyšel, hned se zděsil a nemohl snést pohled krále a královny. Král se pak rozhněval, vstal a vyšel z hodovní síně na zahradu vysázenou stromy. Též Aman vstal, aby prosil královnu Ester za svůj život, neboť viděl, že je mu od krále určeno to nejhorší.

Král se vrátil ze zahrady vysázené stromy a šel do hodovní síně. Nalezl Amana jak padl na pohovku, na které ležela Ester, a řekl: *Ještě chce spáchat násilí královně v mé přítomnosti a v mém domě?* Ještě to slovo nevyšlo z úst krále a již mu zakryli tvář. A Harbona, jeden z komorníků, kteří stáli v královské službě, řekl: *Hle, šibenice, kterou Aman připravil Mardocheovi, který mluvil dobře o králi, stojí v Amanově domě,*

vysoká padesát loket. Král mu řekl: *Pověste ho na ni!* Aman tedy byl pověšen na šibenici, kterou připravil Mardocheovi, a hněv krále se utišil.

Blahopřání

1. července slaví 50. narozeniny P. Ing. Mgr. Radek Maláč

15. července slaví svátek P. Ing. Mgr. Jindřich Peřina 1.7.2009 – 30.6.2016

25. července slaví 57. narozeniny otec biskup Mons. Josef Nuzík

VZPOMÍNÁME

14. července 2012 zemřel Mons. Jan Kutáč 1.7.2006 – 14.7.2012

Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému i našemu posvěcení

Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa - *Benedikt XVI.*

Christus vivit - Kristus žije

/ papež František

Pastorace mládeže

Pastorace mládeže, jak jsme byli zvyklí ji dělat, zažila vlnu společenských a kulturních změn. Mladí lidé často nenalézají v běžných strukturách odpověď na to, co jimi hýbe, na své potřeby, problémy a zranění. Šíření a rozvíjení asociací a hnutí s převážně mládežnickými rysy lze interpretovat jako působení Ducha, který otevírá nové cesty. Nicméně je nutné prohloubit jejich podíl na celkové pastorační činnosti církve a také je potřeba většího propojení mezi nimi a lepší koordinace jejich činnosti. I když oslovit mladé lidi není vždy snadné, jsou tu stále více zřejmé dvě skutečnosti: vědomí, že na jejich evangelizaci se musí podílet celé společenství, a naléhavý požadavek, že mladí lidé musejí hrát v pastoračních nabídkách větší roli.

Pastorace musí být synodální. Chci zdůraznit, že mladí lidé sami jsou v pastoraci mládeže aktivními účastníky. Bezpochyby potřebují být doprovázeni a vedeni, ale současně mají ve svobodě tvořivě a odvážně nacházet stále nové cesty. Proto by bylo nadbytečné chtít na tomto místě předložit nějakou příručku pastorace mládeže nebo praktického průvodce pastoračí. Záleží mi spíše na tom, abych mladým lidem pomohl používat jejich jasný úsudek, důvtip a znalosti, které o vnímavosti, řeči a otázkách ostatních mladých lidí mají.

Mladí lidé nám ukazují, jak moc je třeba si osvojovat nové styly a nové strategie. Například zatímco dospělí se snaží mít všechno naplánované – s pravidelnými setkáními a pevně stanoveným časem –, jsou pro většinu mladých lidí pastorační plány tohoto druhu málo přitažlivé. Pastorace mládeže musí být flexibilnější a musí zvat mladé lidi k událostem a podnikům, kde se jim dostane nejen vyučování, ale také jim bude dána příležitost ke sdílení života, slavení, zpívání, poslouchání konkrétních svědectví a zakoušení setkání s živým Bohem ve společenství. Kromě toho by bylo velmi žádoucí ještě více zachytit příklady dobré praxe, metody, způsoby vyjadřování, motivace, které se osvědčily jako vskutku přitažlivé k přivádění mladých lidí ke Kristu a k církvi. Důležité je, že potřebujeme používat všechno, co přineslo dobré ovoce a co účinně předává radost z evangelia.

Pastorace mládeže musí být synodální, to znamená, že má mít podobu *společného putování*. To zahrnuje *úročení charismat, která Duch Svatý skrze dynamiku spoluodpovědnosti daruje podle povolání a úlohy každého z členů církve. Nikdo nesmí být odsunut nebo sám stát stranou*. Tímto způsobem, když se učíme jedni od druhých, budeme moci lépe odrážet tu podivuhodnou mnohostrannou skutečnost, již má být Kristova církev. Ta bude schopná přitahovat mladé lidi právě proto, že není monolitickou jednotkou, ale sítí rozličných darů, které na ni Duch Svatý ustavičně vylévá. Tak jí navzdory její ubohosti činí stále novou.

Uzdravení předků - P. Elias Vella, exorcista

Anglický psychiatr, Ken MacColl, se zabýval uzdravováním předků. Tento psychiatr zjistil, že u mnoha lidí, kteří se léčili na psychiatrii, neúčinkovala žádná terapie. Rozhodl se, že prozkoumá jejich rodokmen. V rodokmenech objevil předky, kteří zemřeli za neobjasněných okolností. Mezi nevyřešené případy smrti je potřeba počítat lidi, kteří spáchali sebevraždu, zemřeli během autonehody nebo zmizeli, takže nebyli řádně pochováni. MacColl zjistil, že psychická porucha pacienta byla často způsobená nevyřešenou smrtí některého z jeho předků. Přestože není katolík, ale anglikán, zjistil, že nejúčinnějším prostředkem k uzdravení těchto osob je eucharistie. Říká, že ze slavení mše svaté, z eucharistie je možné načerpat všechnu sílu k tomu, abychom dokázali propustit mrtvého člověka. Propustit neboli odevzdat

ho do rukou Pána Boha. Ken McColl se často setkal s tím, že se velké množství pacientů pomocí mše svaté a eucharistie uzdravilo.

Vypadá to, jako by mrtvý klepal na dveře nějakého člověka, ve většině případů některého příbuzného, a prosil o pomoc - ovšem za předpokladu, že zemřel nepřirozenou smrtí. MacColl zjistil, že je potřeba dát tuto osobu do pořádku a vložit ji Pánovi do rukou. Často se stávalo, že člověk, který v rodině trpěl nějakou psychickou chorobou, se začal cítit lépe, když byla odsoužena mše za toho, kdo v rodině spáchal sebevraždu, nebo zádušní mše za toho, kdo zmizel.

Nějaký čas jsem s Kenem MacCollem spolupracoval. Přijel několikrát na Maltu a navštěvovali jsme spolu domy, ve kterých straší, nebo lidi, kteří trpěli psychickými chorobami. Můžu vám říci, že jsem viděl mnoho zajímavých a zvláštních věcí.

Teologické otázky. Nyní budu velmi konkrétní. Nechci tento problém řešit příliš detailně, protože v teorii tohoto psychiatra se vyskytuje velmi mnoho teologických otázek, na které je potřeba odpovědět. Kdybychom šli do této problematiky hlouběji, mohli bychom narazit na otázky, které teologie ještě nevyřešila. Abychom byli teologicky pravdiví, řekneme si několik základních informací. Když člověk zemře, hned po své smrti se od Boha dozví, zda dosáhl věčné spásy, nebo věčného zatracení. Mezi smrtí a definitivním posmrtným stavem člověka však ještě existuje čas, je-li možné to tak nazvat. Vezměme si jako příklad d'ábla. Dábel už byl odsouzen do pekla a je v pekle. Ale až do konce časů bude proti člověku vyvíjet určité aktivity. Na konci časů už na něho nebude moci působit.

I v souvislosti s člověkem se vynořuje mnoho otázek, které se týkají jeho stavu po smrti až do chvíle posledního soudu. Často nedokážeme vysvětlit, proč v nějakém domě straší. Anebo si neumíme vysvětlit, proč se některé duše zjevují a žádají o modlitby. To jsou otázky, na které katolická teologie ještě nedala odpověď, protože nemáme žádné zkušenosti s tím, co se děje mezi smrtí a koncem časů. Máme dvě reality, čas a věčnost. Ale mezi časem a věčností existuje něco, co už není čas, ale ještě ani věčnost. V tomto *stavu* probíhá očištec, ale je velmi těžké vysvětlit, jak může očištec existovat ve věčnosti a zároveň být něčím dočasným. Z filozofického hlediska nedokážeme očištec vysvětlit, protože věčnost nezná kategorii času ani prostoru. Ale na druhé straně je článkem viry fakt, že očištec existuje. A proto říkám, že v teologii jako bychom tápali ve tmě, když se snažíme vysvětlit *stav* existující mezi časem a věčností. Proto nevíme, co se děje s lidmi, kteří zemřeli a získali rozsudek o věčné spáse nebo věčném zatracení, ale kteří stále ještě mají nějaký aktivní vztah k zemi a k lidem ve světě. Ale vidíme, že mnoho těch, jejichž příčina smrti je nevysvětlitelná, žádá uzdravení, aby mohli odpocínout ve věčném pokoji. / snímek křesťan dnes

Myšlenka a předsevzetí: Dejme si předsevzetí, že budeme zachovávat Boží vůli, a to přesně a vytrvale. Boží vůle je to, co je třeba dělat každou chvíli, s velkou pokorou, a nechat přitom svou vůli v Božích rukou, jak to dělala Panna Maria. Střelná modlitba: *Maria, Matko Boží, oroduj za nás!*

/ Servi della Soferenza – služebníci utrpení

Rady zkušeného ďábla

Mladý ďábel: Jak bys dokázal poslat do pekel milióny duší?

Starý ďábel: Skrze strach!

Mladý ďábel: A čeho by se měli bát? Vojny? Hladu?

Starý ďábel: Ne... Choroby!

Mladý ďábel: Nemoci? Umírání? Neexistuje lék?

Starý ďábel: Lék existuje..! Ale oni onemocní a budou pomalu umírat... - Pokud si vyberou strach...!

Mladý ďábel: Nerozumím tomu...

Starý ďábel: Oni zapomněli, že jediná věc, kterou by si měli za každou cenu udržet, je ŽIVOT!!!

Přestanou se objímat... Přestanou se navzájem zdravit!!! Zpřetrhají všechny lidské kontakty... Nechají všeho, co je dělá lidmi! Přijdou o práci... A zůstanou bez peněz. Pokud si vyberou strach!!! A uvěří tomu, co uslyší, co budou číst v novinách a slepě uvěří, že čtou pravdu.

Vzdají se svobody, nebudou vycházet z domu, nikdy už nenavštíví své přátele a rodinu. Celý svět se jim pak změní v obrovské vězení s dobrovolnými vězni. Oni přijmou toto všechno, aby přežili další nešťastné dny... Nebudou už žít... Budou umírat každý den znova a znova!"

/ Krátký citát z knihy C. S. Lewis - *Rady zkušeného ďábla*. 1942.

C. S. Lewis

SVATÁ TOUHA

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - *čtení na pokračování*

V následujících dnech nebyla Mariettě žádná jiná cesta milejší než ta na hřbitov v Conce. A když tam šla v neděli po mši svaté, natrhala už cestou kytici polních květín, aby jimi mohla ozdobit tatínkův hrob. Dlouho se tam vroucně modlivala, nebo s ním vedla jednostranné rozhovory a byla si jistá, že tatínek slyší, co mu svěřuje.

Neobvykle mocná touha se probudila v její duši a rostla zároveň s utrpením, které nesla. Stále ještě nebyla u stolu Páně, a když viděla, jak ostatní kráčejí k mřížce, tak ji přepadla taková hluboká touha přijmout Spasitele, že se stěží udržela, aby nešla s nimi. Když se jedné neděle vrátila se svým starším bratrem z bohoslužeb, řekla: *Kdy už budeme smět i my jít k svatému přijímání!* Tu se chlapec prudce zastavil a odpověděl litostivě: *Myslíš, že bych já také rád nešel? Ale jak si to představuješ? Kdo by nám dal šaty k přijímání? Já bych potřeboval černý oblek a bílou šerpu na rukáv a ty nové šaty a krajkový závoj a boty*

a svíčky bychom také museli mít. A kdo to má všechno zaplatit? – A copak by nás pan farář nepustil ke stolu Páně v obyčejném nedělním oděvu? ozvalo se děvče.

Ale co tě nemá. To je nemožné. To neudělá žádný farář na celém světě - A uvidíš, že to udělá. Já se ho zeptám - Neopovaž se! To bychom se museli stydět, že jsme tak chudí, vyhrkl na ni bratr. Tak se zeptám maminky - Ne, ne! Jen to ne! zapřisahal ji Angelo. Chceš ji ještě víc zarmucovat? Víš, že máme ještě dluhy z tatínkovy nemoci a z jeho pohřbu. Nevydaří-li se žně, nebudeme moci zaplatit nájem a hrabě nás s hanbou vyžene ze dvora. A ty chceš nyní přijít za maminkou s drahými nákupy pro první svaté přijímání? Stejně ti nemůže pomoci a ty jí děláš jen víc starostí. A ostatně, má nás kdo vyučovat? Ve Ferriere není žádný kněz a kdybychom každý den chodili do Concy, nezbude nám žádný čas na práci ve stáji a ve chlévě. A my musíme teď pomáhat dělat i za tatínka. Copak to nechápeš?

Moc dobře, rozumím, přikyvovala stísněně Marietta. Serenelliové nesmějí vykládat, že my neuděláme svůj díl společné práce, útočil Angelo a na chlapeckém čele se objevila ostrá vráska, proto musíme mamince všichni pomáhat, já a ty také - Já ale pracuji ráda! - To vím, Maru, s jakýmsi nádechem něžnosti jí položil ruku na rameno a dodal - a vůbec myslím, že každý, kdo je připuštěn ke svatému přijímání, musí umět číst a psát. A to my oba neumíme. Vždyť jsme nechodili do školy. Tak už na to nemysli - Můj Bože, koktala Marietta a byla celá bledá, ačkoliv byl horký červencový den - Já že na to nemám myslet? Já ale jinak nemohu, musím na to myslet ve dne v noci.

No, snad to přece jednou půjde, ale později, až budeš větší - těšil ji Angelo - vždyť ti ještě není deset let a mně už budu příští měsíc dvanáct. A Já musím mít také trpělivost. Mlčky putovali dál. Marietta uzavřela tu velkou touhu do své duše, ale před matkou nedokázala natrvalo skrýt, že ji něco trápí.

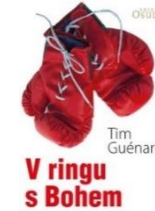
Uprostřed mnoha starostí nepřehlédla paní Assunta, že její starší dcerka je stále tišší a tišší. Její něžný obličej byl víc a víc hubený a oči prozrazovaly neznámou tíseň o níž ústa mlčela. Zpočátku matka myslela, že je to smutek po otci, jenž tak zvláště změnil její bytost. Potom začala tušit, že to musí být něco jiného, co ji trápí. A tak se jednoho nedělního rána po návratu z kostela zeptala děvčete, co ji tísní.

Nerada bych ti to řekla, odpověděla Marietta a její oči se naplnily slzami. Slíbila jsem Angelovi, že ti to neřeknu. Ale proč, mé dítě, ptala se zaraženě matka, jak jen můžeš mít před svou maminkou tajemství? - Nechceme ti přidělovat starosti, odvětilo děvče. Byla bys moc smutná, kdybych ti to řekla - Ale teď už ti musím poručit, abys mi to řekla! – Ach, maminko, zanařikalo dítě. Je to jen to, že Angelo i já bychom hrozně rádi šli k prvnímu svatému přijímání, ale já vím, my jsme chudí. Chvilí hleděla strnule unavená matka před sebe, a pak téměř neslyšně řekla: Příliš chudí. Máš pravdu, jsme chudí i pro nebeské dary - Maminko! začalo znovu dítě. Nevolal Spasitel k sobě právě chudé? Dnes jsem to slyšela v kostele, jak říkal: Pojd'te ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi břemenem! To přece říkal pan farář. Neslyšelas to? – Ano, máš pravdu, přisvědčovala paní Assunta.

V učení na sochaře chrličů

Obrácení slavného francouzského boxera

Od 15. září se učím na sochaře chrličů. První obluda, kterou potkám, je z masa a kostí. Je to šéf stavby, kterému se ráno představuju. Přeměří si mě s posměšným výrazem od hlavy až k patě a suše se mě zeptá: *Ty jdeš dělat?* - *Ano, pane.* Dál si mě v tichosti prohlíží, jako by hodnotil každý z mých svalů, potěžkával moje kosti. A než se ke mně otočí zády, zabručí: *Jsi tříadvacátý, kterého najímáme, budeš tříadvacátý, který to do týdne vzdá.* Idiot, tenhle chlápek. Leze mi na nervy, lépe řečeno mě sere, totiž chci říct, že mám chuť mu namlátit.

V takových případech kývu hlavou ze strany na stranu. Dotyčný se na mě dívá, neví, na čem je, a já toho využiju, vrazím mu koleno do rozkroku, a pak беру rychle nohy na ramena. Je to jedna z mých oblíbených her, jako zásah ve vybíjené. Oběť se zkroutí, popadá dech, nadává mi a nazývá mě všelijak, a někdy se mě snaží dohonit. Vychutnávám si tyto silné okamžiky, napínavé honičky, vypjaté chvíle, které jsou solí života. Osedlám svůj strach a nasadím sprint. Vždycky vyhraju. Šéf mě bezdůvodně uráží? Já ti dám, lumpe ... Začnu kývat hlavou. V momentě, kdy mělo být bingo, těsně předtím, než ho nakopnu do rozkroku, si vzpomenu na svůj slib: *Dejte mi šanci, uvidíte, vyhraju!* Zvednu hlavu a upřeně se na něho zadívám, jako bych říkal *no, to se ještě uvidí.* Pokud bych sklopil oči, kdybych ho nechal na mě házet své pohrdání, dostal by mě. Takže nepovolím, upřeně se na něj koukám. A těsně nad jeho hlavou uvidím ceduli: *Ulice Jana XXIII.* Toho pána neznám, nevím ani, že slavní chlápci mívají čísla stejně jako opuštěné děti. Protože jsem tříadvacátý na seznamu, který to do týdne vzdá, tenhle Jan XXIII. je mi sympatický a беру ho za kámoše. Být sochařem je krásné, vznešené, ale před opracováním kamene je potřeba si kámen nanosit. Nakládám si přetěžké kusy a vynáším je po kymácejícím se lešení z prvního do pátého patra. Bolí mě paže, nohy, hlava. Povzbuzuju sám sebe slovy: *Jane XXIII., kámo, uvidíš, ten tříadvacátý to zvládne.* Dělníci mi přezdívali *breptal* nebo *Johanka z Arku*, protože si mluvím sám pro sebe. Nechám je povídat. Když si breptám s Janem XXIII., je to proto, že nemám komu svěřit svoje pocity, svou únavu, svou sklíčenost. A Jan XXIII. mi pomáhá tak dobře, že se mi podaří vyvrátit slova toho debilního šéfa stavby. Svůj první týden mám za sebou. Je z toho pať. Dělníci se na mě dívají s úctou. Jsem na sebe hrdý. Během následujících týdnů se kámoši Janovi, číslu XXIII, stávám nevěrný. Moje ruce i nohy se zpevňují, je ze mě kus chlapa. Už se nepotřebuju u v duchu vybičovávat nadávkami. Chlapi mě honí, ale to nevádí. Učeň-sluha kupuje dělníkům červené, pivo, chleba, noviny, losy. Podřizuju se této disciplíně, pokud je o ni požádáno laskavě. Jednou se stane, že jeden z nich tvrdí, že jsem mu nevrátil všechny drobné z nákupu, který si u mě objednal. Tento Jakub, přezdívaný Tvrdohlavec, mě nazve přede všemi zlodějem. Před očima se mi udělá rudo a všechny flašky toho blba rozbiju. Šéf příběhne s násadou od motyky v ruce. Tvrdohlavec mě pořád s křikem obviňuje: *Obral mě, okradl mě.* Vypěním. Vytrhnu šéfovi násadu a začnu Tvrdohlavce mlátit. Huláká, řve. Chlapi se mě pokoušejí zastavit, ale nejde to, jsem jako puštěný ze řetězu. Výhrůžně se přiblížím k Jakubovu obličejí. Chrání si ho rukou. Prosí mě, abych ho už netloukl. *Přestanu, jen když řekneš*

pravdu. No tak, řekni pravdu! Zbabělec tedy před šéfem a shromážděnými dělníky přizná, že lhal. Patrik, mladý učeň, mu vmete: *Vyprovokovals ho. A narazils, aspoň si dáš příště pozor!* Natrefil na někoho ozbrojeného násadou od motyky ... Šéf si mě volá. Vlezeme oba do jeho dodávky, kde od něj dostanu pořádnou sprchu: *Vzpomínáš si na paní soudkyni? Chceš se s ní zas vidět?* Vzpomínám si moc dobře na paní soudkyni i na svůj slib. Odpovídám: *A co byste udělal vy na mém místě?* - *Nevím ... Ale když budeš mít nějaký problém, přijď za mnou po práci, vysvětlíme si to. Nevyřizuj si účty sám. Tak, a teď se vrať za ostatními a moc se nenaparuj!* Tenhle šéf, ten je přísný, ale je to přímý a spravedlivý člověk. Skutečný kolega se smyslem pro povinnost. Od toho dne mám pokoj. Už nechodím na nákupy, a dokonce ani neohřívám misky. Misky ... Srdce mi zraňují maličkosti. Každý dělník si v této nádobce přináší oběd. Pozoruju je, když pomalu a opatrně vytahují své nádoby. Pozornost nevěnují obyčejnému předmětu, ale té, která ho připravila. Miska je znamením lásky. Jídlo bylo pečlivě uvařeno. Pro nejmladší matkou; pro nejstarší manželkou. Já nemám misku, ani manželku, ani matku. To ukazuje na moji samotu. Jsem adeptem rychlého sendviče se sýrem. Když se se mnou někteří kolegové dělí laskavě o jídlo, je to, jako by mě zvali k sobě domů. Najist se něčeho teplého na stavbě, když je zima, když jsou svaly unavené, to člověka vzpruží.

♦ ♦ ♦

✦ **Mezi křesťany různých oborů jsme se ptali: Čím vás nejvíc oslovuje papež František?** - **3/5 Kristina Koldinská, právnička, členka komunity Sant'Egidio.**

Papež František od začátku svého pontifikátu provází církev, a s ní celý svět, mnoha těžkými zkouškami pandemie, války, migrace. Nejvíc mě oslovuje jeho radostný život z Božího slova uprostřed lidí tohoto světa, jeho velká intuice naslouchat bolestem a nářkům, ale i otázkám a snům mužů a žen dneška, jeho schopnost dodávat sílu a naději i v těžkých dobách, být skálou církve, i když on sám začíná být na těle slabý. Když pozorujeme setkání papeže Františka s lidmi a především s chudými, nemůžeme si nevšimnout jemnosti a něžnosti, se kterou se ke každému obrací. Myslím, že právě tím nejvíce odpovídá na touhu lidí dneška, lidí, kteří žijí v těžkém a tvrdém světě a touží po autentickém otcovském slově a mateřské něze, jež vychází z hluboce žitého soucitu.

obrací. Myslím, že právě tím nejvíce odpovídá na touhu lidí dneška, lidí, kteří žijí v těžkém a tvrdém světě a touží po autentickém otcovském slově a mateřské něze, jež vychází z hluboce žitého soucitu.

/ KT, č. 10/2023

6x "pozor!"

Šest důležitých rád v životě

1. Keď si sám, pozor na myšlienky.
2. Keď si s priateľmi, pozor na jazyk.
3. Keď si našťvatý, pozor na výbušnosť.
4. Keď si v skupine, pozor na správanie.
5. Keď si v ťažkostiach, pozor na emócie.
6. Keď ti Život konečne začína dopriať, pozor na ego.

| z Liturgického kalendáře |

- červenec -

3.- svátek **sv. Tomáše**, apoštola * 5.- **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje**, patronů Evropy a našeho kostela, doporučený svátek * 11.- svátek **sv. Benedikta**, opata, patrona Evropy *

15.- památka **sv. Bonaventury**, biskupa a učitele církve * 22.- svátek **sv. Marie Magdalény** * 25.- svátek **sv. Jakuba**, apoštola * 26.- památka **sv. Jáchyma a Anny**, rodičů Panny Marie * 27.- památka **sv. Gorazda a druhů** * 29.- památka **sv. Marty, Marie a Lazara** * 31.- památka **sv. Ignáce** z Loyoly, kněze.

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela červenec: 1.7.** - Pečeňová Pavla * **8.7.**- Straková Jana
15.7.- Tomšů Michal * **22.7.**- Pastorčák Stanislav ml. * **29.7.**- Kalendová Zdena

✦ **Loni přijalo křest téměř 18 tisíc lidí.** Vloni bylo v Česku pokřtěno 17 725 lidí, z toho většina – 73% děti do jednoho roku. 60 % křtů probíhá na Moravě. *Každý křest je radostí, protože je znamením toho, že církev žije – řekl P. Stanislav Příbyl.*

Dospělých, starších 14 let bylo loni pokřtěno zhruba 980, o rok dříve 821. Před covidem jich bývalo 1 100. Roste počet katechumenů – dospělých, kteří se rok či dva připravují na křest, v dalších letech by se měl podle Daniela Chytily ze Sekce církevních dat ČBK zvýšit i počet pokřtěných v dospělosti. Do statistik není započítáný řeckokatolický exarchát, do jehož kostelů přichází nově mnoho uprchlíků z Ukrajiny. Lze očekávat, že zde bude počet svátostí vyšší. V roce 2021 bylo v exarchátu pokřtěno zhruba tři sta lidí. / KT. Č.16/2023

Pořad bohoslužeb
Neděle – 10:30hod. ✦ Středa – 17:30hod.

✦ ✦ ✦

Ne/2.- za Cyrila Krčka, + sourozence a duše v oč...

St/5.- za budovatele našeho kostela P. Jana Bartoše, za živé a + kněze naší farnosti...

Ne/9.- za farníky

St/12.-

Ne/16.- za rodiče Kubáníkovy, živé a + děti, zetě...

St/19.-

Ne/23.- za živou a + rodinu Sochorovu a duše v oč...

St/26.-

Ne/30.- za + Marii a Josefa Stehlíkovy a duše v oč...

✦ **Papež František:** Kde se láska stává hmatatelnou, stává se blízkostí, stává se něhou, stává se soucitem, tam je Bůh. Jak žiji víru já? Je to záležitost kalkulací, formalismů, nebo je to vztah lásky k Bohu? Spokojím se pouze s tím, abych neškodil, abych si udržel "fasádu", nebo se snažím růst v lásce k Bohu a k druhým? Všichni jsme křehcí a zranitelní. Všichni potřebujeme soucit, který dokáže zastavit, přiblížit, uzdravit a pozvednout.

✦ **USA:** Televize státu Connecticut odvíšlala zajímavou zprávu o údajném eucharistickém zázraku ve farním kostele města Thomaston, o němž podal informaci tamní farář P. Joseph Crowley. Při podávání sv. přijímání se nedostávalo konsekrovaných hostií, náhle se tam objevily a všichni mohli přijímat. Událost zkoumá místní arcidiecéze Hartford. Podobný zázrak je známý ze života sv. Dona Boska.

www.pch24.pl..28.3.23

*** Příloha Studánky ***

Petr Tomšů a Simona Straková přijali od o. Víta svátost manželství

- 3.6.2023 -

At Vám víra, naděje a láska vydrží po mnoho let

Nové venkovní květinové záhonky kolem kostela vytvořila rod. Cyrila Straky

Mons. Antonín Basler sloužil v pátek 16.6. mši sv. s našim o. Vítem a o. Jindřichem mši sv. za znovuoobnovení nemocnice Mil. Bratří ve Vizovicích. Mše sv. byla obětována za živé a + pracovníky nemocnice a živé a + pacienty nemocnice

Po mši svaté se přítomní odebrali na místní hřbitov ke hrobu zemřelých členů Milosrdných bratří.

Poté mnozí přijali občerstvení a pohostění. ➔

Aktivní služebníci oltáře při bohoslužbě k příležitosti znovuoživení nemocnice Mil. Bratří ve Vizovicích

**Myslenky papeže
Františka**

Co znamená být světlem a solí?

Křesťan má být světlem a solí. Ani jedna z těchto věcí není sama pro sebe. Světlo osvětluje druhé. Sůl dodává chuť něčemu druhému a uchovává to. Co má ale křesťan dělat, aby světlo a sůl nezanikly? Co je onou baterií, kterou křesťan svítí? Jednoduše modlitba. Můžeš dělat spoustu věcí, mnoho skutků, ba i skutků milosrdenství. Můžeš vykonat velké věci pro církev: *pro katolickou univerzitu, kolej, nemocnici* - a postaví ti i pomník jako dobrodinci církve. Pokud se ale nemodlíš, bude všechno potemnělé nebo temné.

To, co udržuje a oživuje křesťanské světlo, to, co osvětluje, je modlitba. Vážně míněná modlitba, klanění se Otci, chvála Nejsvětější Trojice, modlitba díky a také prosebná modlitba, ale ze srdce. To je ten olej, to je ta baterie, která oživuje světlo. Obdobně sůl nedochucuje samu sebe. Sůl se stává solí, když se dává. A to je další postoj křesťana: *dávat se, ochucovat život druhých, ochucovat spoustu věcí evangelijním poselstvím*. Nezachovávat sebe sama. Sůl není pro křesťana, sůl se dává. Obojí, světlo i sůl, je tu pro druhé, ne pro sebe. Osvětluj druhé svým světlem, ale chraň se pokušení osvětlovat sám sebe. Braň se pokušení starat se o sebe. Buď světlem, které osvětluje; buď solí, která ochucuje a uchovává.

Tváří v tvář Bohu umlkají slova

Učíme se sice, jak se modlit, jak zpívat a chválit Boha, ale adorovat? Modlitba klanění nás znicotňuje, ale neničí. Znicotněním nás adorace obdarovává vznešeností a velikostí. Modlitba adorace učí už nyní tomu, co budeme dělat v nebi. Můžeme ale toho dosáhnout jen tím, že si budeme připomínat to, že jsme vyvoleni a nosíme v srdci příslib, který nás pobízí jít a mít smlouvu v rukou i v srdci. Stále na cestě, v obtížích putování, výstupu vzhůru, cestou k adoraci.

Tváří v tvář Bohu umlkají slova. Nevíme, co říci. Klanět se ve ztišení a mít za sebou celé dějiny. Prospěje nám, když si dnes uděláme trochu času na modlitbu, připomeneme si své putování, milosti, které jsme obdrželi, milost vyvolení, příslibu a smlouvy a budeme se snažit stoupat k adoraci, a uprostřed ní říci s velkou pokorou modlitbičku: *Vyslyš a odpusť*.

Zavěšená cibule. Cibule a česnek se nejlépe skladují zavěšené. Nacpěte je do punčochy a mezi jednotlivými hlavičkami uvažte uzly. Pověste na chladné místo - takhle vám pěkně vydrží.

Skladování rajčat. Rajčata skladujte v lednici jen v případě, že jsou červená. Nízká teplota může proces dozrávání narušit.

Nákup avokáda. Avokádo si vezte do dlaně a mírně zmáčkněte. Pokud se trochu poddá, je právě vhodné ke konzumaci. Pozor na přílišný stisk - vytvořil by otlačeniny.

Kontrola hroznového vína. Při nákupu vína zlehka potřeste hroznem. Bobule by měly zůstat na stopkách. Pokud opadají, víno není čerstvé.

Proti poškození bobulových plodů. Chcete-li uchovat bobulovité plody v co nejlepším stavu, vysypejte je do jedné vrstvy na tácek vyložený papírovými ručníky. Odstraňte poškozené a plesnivé bobule a před zchlazením lehce přikryjte dalšími papírovými ručníky.

Co se skořápkami kokosových ořechů. Skořápky nevyhazujte, můžete je využít na servírování různých krekřů a oříšků. Budou originálním doplňkem každé neformální párty.

Šéf podniku u mikrofonu: Jen ten, kdo něčemu stoprocentně rozumí, to dokáže vysvětlit tak, aby tomu nikdo nerozuměl ♦ Nestydíš se jen tak válet v posteli a nic nedělat? - No dobře, tak já se tedy stydím. Jsi spokojená? ♦ Náš syn je velmi talentovaný. Chodí teprve do třetí třídy, ale čte se po něm stejně špatně jako po doktorovi ♦

Paradox dnešní doby je, když vegetarián neodmítne tučnou odměnu ♦ Učitel: Jirko, tvůj táta je řezník, tak nám pověz, co dává do jitrnic? - Kdybych to řekl pane učiteli, tak bych od něj dostal pořádný výprask ♦ Klub důchodců píše vládě: Když vy nám nepřidáte, tam my vám neumřeme ♦ Víte, kdy je člověku nejlépe samotnému? - Ne! - Když dědí ♦ Po těch lécích budete tak trochu jako přibíblej, no ale na vás to nikdo nepozná ♦ Co myslíš, že je horší: chladná žena nebo studená plotna? - To já synku nemohu posoudit. Já mám doma obojí.

